

РЕШЕНИЕ

№ 147

гр. Свиленград, 27.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Жаклин М. Арnaudова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20225620200470 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Издадено е **Наказателно постановление /НП/ №BG2022/1000-1414/НП от 12.07.2022 година** на Зам.Директор на Териториална дирекция Митница Бургас при Агенция „Митници”, с което на **М. А. /М.А./**, роден на ****г. в Турция, **живущ в Румъния** за нарушение на чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено на основание чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) административно наказание „**ГЛОБА**” в размер на **5751,60 лв.** и на основание чл.233,ал.6 вр с чл.233,ал.1 от ЗМ е постановено „**ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА**” –общо 24 броя инжекционен разтвор,представляващи лекарствени продукти /хормон на растежа/ „Genotropin ”- 12 mg .

В 14 дневният срок жалбоподателят **М. А. /М.А./** моли за отмяна на обжалвания акт, който счита за неправилен и незаконосъобразен и издаден при съществени процесуални нарушения и в противоречие със закона ,без да визира конкретни такива. Сочи че не били изяснени всички факти и обстоятелства по случая,като се оспорва извършеното нарушение от страна на жалбоподателя. Отделно от това се твърди,че наложеното наказание било незаконосъобразно и несправедливо.По изложените доводи обжалва НП,като моли съда да го отмени изцяло като незаконосъобразно.

Претендира присъждане на направените по делото разноски.

В съдебната фаза, редовно призован жалбоподателят **М. А. /М.А./** не се явява .За него се явява **адв. Г.а**,която поддържа жалбата,по изложените в нея доводи. В условията на алтернативност моли съда да измени размера на наложеното наказание,като съобрази заключението на вещото лице,в частта му по т.1, или респективно по т.2 и т.3 от същото.

В съдебната фаза ангажира доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) – **Зам.Директор на Териториална дирекция Митница Бургас при Агенция „Митници”**, редовно призовани, изпращат процесуален представител , който счита обжалваното НП за правилно и законосъобразно, като от Съда се иска същото да бъде потвърдено изцяло.

Претендират се разноси по делото. Отправя се възражение за прекомерност на претендираното адв.възнаграждение от страна на жалбоподателя.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Страна **Районна прокуратура – Хасково, ТО Свиленград**, редовно призована по реда на надзора за законност, не изпраща представител и не взема становище.

*Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от **фактическа страна**:*

На **26.05.2022 година** около **02,00ч** на Митнически пункт (МП) „Капитан Андреево”, област Хасково, на трасе „входящи леки автомобили и автобуси”, пристигнал лек автомобил, марка Фолксваген с регистрационен № СТ08BSF на път от Р.Турция за Р.Румъния, управляван от жалбоподателя,който пътувал със своето семейство.

Преди започване на митническата проверка на автомобила и багажа, жалбоподателят и пътуващите в автомобила били устно поканени от митническия служител – свидетеля П. Н. П. в присъствието на св.П. Г. П. да декларират носените от тях стоки, валутни ценности и лични вещи,но жалбоподателят и семейството му не декларирали нищо.

В изпълнение на служебните си задължения и на основание чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗМ, митническите служители – свидетелят П. Н. П. в присъствието на св.П. Г. П. извършили митническа проверка на превозното средство и багажа на жалбоподателя и пътниците в автомобила,при която открили под предната седалка на автомобила, -укрити и недекларирани 24 броя инжекционен разтвор,представляващи лекарствени продукти /хормон на растежа/ „Genotropin ”- 12 mg.

За извършеният физически преглед на лекия автомобил и багажа бил съставен протокол за извършена митническа проверка №1705/26.05.2022г. от св. П. Н. П., в присъствието на св.П. Г. П. ,в който били описани откритите вещи и начина им на укриване и в който било отразено,че вещите предмет на административното нарушение са собственост на жалбоподателя,който протокол бил подписан , от митническия служител посочен по-горе,като жалбоподателя подписал протокола без да изложи възражение по него.

На основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ от жалбоподателя е поискано Писмено обяснение, в което сочи, че не знаел,че лекарството било забранено и го носел за дъщеря му,като имал рецепта.

Укритите и недекларирани стоки били задържани от св. П. Н. П. с разписка №0218943 от 26.05.2022г.от жалбоподателя, като с разписка №0218944 от същата дата от жалбоподателя бил задържан и лекия автомобил и контактния му ключ.,като задържаните стоки и лекия автомобил били предадени на съхранение на служител в ТД Митница Бургас.

При този резултат от цялостния митнически контрол и след откриване на деянието и неговия извършител, както и изясняване на механизма на същото и неговия предмет, свидетелят П. Н. П. пристъпил към съставянето на акт за установяване на митническо нарушение, против нарушителя.

Това процесуалното действие се извършило присъствено – с личното участие на нарушителя, както и на свидетеля – П. Г. П., след приключване на проверката и на същата дата- 26.05.2022г.

В съставения АУАН, актосъставителят П. Н. П., изложил подробно фактическо описание на нарушението и изпълнителната му форма/превозил стоки през границата на страната без знанието и разрешението на митническите органи/,като правно квалифицирал нарушението като такова по чл.233,ал.1 от ЗМ, и др. обективни признаци, както и обстоятелствата при неговото извършване, налице са и останалите изискуеми реквизити .

Съдържимо се в същия е и надлежно описание на предмета на конкретното нарушение - по вид и количество, индивидуализиран като–24 броя инжекционен разтвор,представляващи

лекарствени продукти /хормон на растежа/ „Genotropin ”- 12 mg.

АУАН е предявен –надлежно и връчен на жалбоподателя -лично, който с полагане на саморъчен подпис удостоверява получаването на екземпляр от същия. Разписката за връчване надлежно датирана и подписана е инкорпорирана в самия акт.

Същият му е бил преведен на разбираем за него език от св.П. М..

В самият АУАН жалбоподателя не е вписал възражение по АУАН.

На същата дата /26.05.2022г./е постъпила молба от жалбоподателя, който моли да му бъде върнат лекият автомобил след заплащане на обезпечение глоба,а на следващият ден е постъпила в регистратурата на АНО Молба от адв.Г.,към която прилага пълномощно от жалбоподателя ,както и фактура за закупуване на задържаните лекарствени продукти.

По подадената молба от страна на жалбоподателя,за връщане на задържаното МПС е взето становище за основателност на същото,като са цитирани решения на СЕС и т.н.,поради което с приемо –предавателен протокол от 05.07.2022г. същият ме е върнат,ведно с контактния ключ,а по сметка на АНО е внесена сумата в размер на 5751,60лева,която сума е била внесена като обезпечение на глоба по съставения АУАН.

В седмодневният срок не е подадено писмено възражение от страна на жалбоподателя срещу така съставения акт .

Отправено е искане за определяне на митническата стойност на предмета на нарушение,но комисията е взела становище,че мит.стойност следва да се изготви от вещо лице,поради което по АНПр е изготвено заключение от вещото лице О. Б.,

Като митническата стойност на предмета на нарушението е определена от вещото лице на основание чл.74 ,параграф 3 от Регламент №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета въз основа на наличните данни на митническата територия на съюза, в общ размер за лекарствени продукти „Genotropin”- 12 mg. -239,65лева за 1 брой или общо за **24броя в размер на 5751,60лева.**

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка е издадено процесното **Наказателно постановление /НП/ №BG2022/1000-1414/НП от 12.07.2022 година** на Зам.Директор на Териториална дирекция Митница Бургас при Агенция „Митници”, с което на **М. А. /М.А./** ,роден на *****г. в Турция **,живущ в Румъния** за нарушение на чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено на основание чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) административно наказание **„ГЛОБА”** в размер на **5751,60 лв.** и на основание чл.233,ал.6 вр с чл.233,ал.1 от ЗМ е постановено **„ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА”** –общо 24 броя инжекционен разтвор,представляващи лекарствени продукти /хормон на растежа/ „Genotropin ”- 12 mg .

Обжалваното НП е редовно връчено на сътрудник на процесуалният представител на жалбоподателя на **18.07.2022 година** по пощата с Обратна разписка. Известието за доставяне, надлежно оформено - датирано и подписано, се намира приложено в Административнонаказателната преписка (АНП), с отбелязване и на качеството на получателя му. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Приетата – приложена по преписката Заповед № ЗАМ – 1091/32 – 246841 от 02.08.2021 година на Директора на Агенция „Митници” доказва материалната компетентност на АНО по отношение на Директора на ТД Пловдив при Агенция „Митници”. С цитирана Заповед, наказващият орган по закон - Директорът на Агенция „Митници” делегира правомощията да издават НП по реда на ЗМ на Директора на ТД при Агенция „Митници”.

Видно от представеният надлежен превод на представената по АНПр -електронна архивна фактура от 25.05.2022г. се установява закупуване на 24бр. генотропин с единична

цена 493,44турски лири на обща стойност в размер на 6661,44турски лири от жалбоподателя.

По делото е назначена и изслушана Съдебно-икономическа експертиза, от Заключението на която става ясно, че вещото лице съобразно поставената задача е изследвало общодостъпната продажна цена на процесното лекарство в Турското ръководство за лекарствата, в това число е разгледало цени на едро, на дребно с отстъпка и т.н. ,цени в България , в резултат на което,вещото лице дава три варианта на поставения от съда въпрос. В първата хипотеза –съобразявайки се с представената фактура ,вещото лице на основание чл.70 от регл.952/2013г. дава единична цена на откритото лекарствено средство в размер на 31,21лева или в общ размер на 748,97лева. Във вторият си вариант,съобразно откритата реална цена и начини на формиране на митническата стойност към датата на нарушението/по цени в аптеките в Турция,вещото лице определя единична стойност в размер на 127,71лева или за цялото количество в общ размер на 3065,04лева и в третия си вариант,съобразявайки с пазарната цена на лекарството към датата на нарушението в България,което е с регистрирана такава и приемайки,че същото е турско лекарство/производител/ ,то вещото лице определя митническата стойност в размер на 127,71лева,а за общо **24броя-в размер на 3065,04лева.**

В съдебно заседание вещото лице О. Б. поддържа представеното Заключение,като същото е прието без да се изложат възражения от страните.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприета в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, свидетели – св. П. Н. П., св.П. А. М. и св. П. Г. П..

Писмените доказателствени източници приложени по АНПр, по тяхното съдържание не се оспориха от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания, които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индикации за предубеденост на свидетелите. Не се установява свидетелите св. св. П. Н. П., св.П. А. М. и св. П. Г. П. да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на Агенция „Митници”, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържащи се в писмените доказателства от АНП.

В допълнение към изложеното следва да се посочи, че от доказателствата по делото е видно, че свидетелят по Акта – П. Г. П., е и свидетел, присъствал при установяване на нарушението, а относно факта, че това лице, както и актосъставителя са в служебно правоотношение с АНО, следва да се има предвид, че в ЗАНН не е предвидено, че лицата, работещи при АНО, не могат да бъдат участници при съставянето на АУАН. В този смисъл е Решение № 39 от 15.02.2019 година по КАНД № 1241/2018 година, докладчик Съдията Пенка Костова. Ето защо, според Съда показанията и на тримата посочени свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя

доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие посочените гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установения факт на недеклариране на стоки, при преминаване през държавната граница. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

Представената от страна на жалбоподателя в съдебно заседание електронна архивна фактура от 25.05.2022г. , ведно с превод, относно броя и стойността на процесните стоки,като същата бе оспорена от страна на представителя на АНО,като в тази връзка ,съдът е дал възможност на жалбоподателя да представи оригиналът на същата ,както и да ангажира доказателства относно истинността ѝ,но такива не бяха ангажирани,въпреки дадената от съда възможност .

По доказателствената сила на представената по делото Фактура,съдът намира следното: В правната теория се приема, че фактурата представлява частен свидетелстващ документ по смисъла на чл. 180 от ГПК. Частният свидетелстващ документ няма обвързваща съда материална доказателствена сила, каквато има официалния документ. Частният свидетелстващ документ има формална доказателствена сила, която обхваща единствено авторството на документа и изявленията, които се съдържат в него.При положение, че фактурата не притежава обвързваща съда материална доказателствена сила относно удостовереното съдържание, тя ще материализира договор за търговска продажба, само ако установява съгласие на страните относно предмета и цената на договора. Освен това фактурата трябва да съдържа основните елементи на договор за продажба.Съдът зачита този документ като доказателство за извършена продажба само в случаите, когато той не е оспорен от противната страна. Тъй като съдът не е обвързан с материалната доказателствена сила на частния документ, при направено оспорване на верността на съставената фактура, решаващият съд е длъжен да прецени доказателственото ѝ значение за удостоверените факти с оглед на всички доказателства по делото . При това положение и доколкото от страна на жалбоподателя не се представиха оригиналът на оспорения документ и не се ангажираха доказателства относно верността му,то същата не следва да се кредитира от съда с доверие,още повече,че нелогично и житейски необосновано е,ако същите са били налични към посочената в нея дата /25.05./ , то при извършената митническа проверка да не се представи от страна на жалбоподателя при откриването на процесната стока.

С доверие се възприе и заключението по извършената оценителна –експертиза, назначена във фазата развила се пред съда,като се приема от настоящият съдебен състав за компетентно и обосновано в пълнота, с оглед специалната компетентността на изготвилото го вещо лице, предвид което напълно кредитира същото по отношение избрания метод за определяне на процесната митническа стойност и получения за същата краен резултат, в частта му по т.3 въз основа на следните съображения.Въз основа на последната, се установяват вида и качеството на стоките предмет на нарушението и митническата стойност на процесните вещи на основание чл.74 от Регламент №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета въз основа на базата на пазарната цена на стоките към датата на извършване на нарушението -26.05.2022г. в България,което е с регистрирана такава и съобразявайки производителя на стоката е с производител ,а доколкото представената фактура не се кредитира от съда,то съдът намира,че заключението му по т.1 и т.2 не може да ползва. Същата е приобщена към доказателствения материал, в хода на съдебното производство, по съответния процесуален ред – чл.282 НПК, вр.чл.84 ЗАНН. Експертизата е извършена от експерт - специалист с необходимата квалификация, обективира необходимите данни ползвани за оценката и фактически констатации, липсват индиции за предубеденост. Поради това и липсата на обратни доказателства, съдът я счита за обоснована и правилна, независимо от резервите си по отношение на външната ѝ форма и реквизитите, начина на подреждане на изложението и изводите. Поради изложеното съдът

кредитира именно това заключение на вещото лице, а не това което е дадено в хода на адм. производство, тъй като в адм. производство вещото лице е определило пазарната стойност, като е взело в предвид цените на друг производител на процесното лекарство.

Идентична правна оценка, на кредитиране с доверие, се налага и относно писмените доказателства, приложени в преписката, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от страните (с изключение на фактурата). Същите Съдът цени за достоверни по съдържанието им спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

*Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка, съдът формира от следните **правни изводи**:*

Жалбата е подадена в преклузивния срок за обжалване, от легитимирано лице и е процесуално **допустима**.

Преценена по същество, съдът намира жалбата за **частично основателна**, за което се излагат следващите правни съображения:

I. От процесуална страна.

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като съдът след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП, не констатира недостатъци, както и допуснати процесуални нарушения във фазата на производството по издаването им, развила се пред наказващия орган.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 от ЗАНН.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 230 от ЗМ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 231 от ЗМ. Съгласно чл. 230 от ЗМ за всяко нарушение на митническия режим се съставя Акт от митническите органи.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1, изречение второ и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Относно материалноправната законосъобразност на НП.

Съгласно чл. 233, ал. 1 от ЗМ, който превози през държавната граница стоки без знанието и разрешението на митническите органи, доколкото извършеното не представлява престъпление, се наказва за митническа контрабанда.

В случая държавната граница на Република България съвпада с линията на митническата проверка предвид спецификата на разположение на службите за контрол на МП, чийто служители не са на самата държавна граница (, което е практически невъзможно), а вътре в територията на Република България.

От показания на разпитаните по делото свидетели – св. П. Н. П. и св. П. Г. П. (митнически служители, осъществили митнически контрол и последвалата митническа проверка), по несъмнен начин се доказва ,а и страните не спорят по делото, от обективна страна, че на 26.05.2022 година около 02.00 часа на Митнически пункт (МП) „Капитан Андреево”, област Хасково, на трасе „Входящи товарни автомобили” на път от Република

Турция за Р.Румъния жалбоподателят е превозвал, т.е. фактически е превозил през държавната граница стоки, а именно процесните - ампули „Genotropin”- 12 mg/ml -24броя.

Последните несъмнено попадат в легалната дефиниция на понятието „стоки”, дадена в § 1, т. 14 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗМ, която т. 14 е отменена и към настоящия момент легалното определение на понятието „стоки” се съдържа в чл. 5, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), като нормативен акт най-съотносим към митническото законодателство, а именно: „Стока” е всяка движима и недвижима вещ, включително електрическа енергия, газ, вода, топлинна или хладилна енергия и други подобни, както и стандартният софтуер.”. Според българския тълковен речник, „стоката” е материално благо, продукт, произведен с цел задоволяване на определени нужди, потребности на хората в зависимост от техните вкусове и предпочитания.

С оглед така дадените определения стоки са и процесните предмети – хормон на растежа „GENOTROPIN” 12mg-24броя опаковки , както вече бе посочено. Същите, установи се, жалбоподателя не е обявил и декларирал в момента на преминаване през митническия контрол, нито устно, нито писмено. Точно обратното, стоките са били открити укрита под предната седалка в управлявания от жалбоподателят автомобил, като реалното им наличие там и разкриването им е последващо, в резултат на действията на контролните органи и извършената от тях митническа - физическа проверка. А последното фактическо обстоятелство е категорична индичия за липса на изискуемото знание от страна на митническите органи за внасянето на тези стоки на митническата територия на страната.

Отрицателният факт за отсъствието на деклариране от негова страна на носените стоки, който също е несъмнено и пряко доказан от гласните доказателства (показанията на св. П. Н. П. и св. П. Г. П.), субсумира и липсата на дадено надлежно разрешение от тези компетентни органи, последица именно поради отсъствието на знание у тях за тези стоки, въвеждани на митническата територия на Република България. Разпитаните по делото свидетели – П. Н. П. и П. Г. П., са формирали непосредствени възприятия относно разкриването на стоките и намирането им, както и тяхното количество. Иначе казано, въз основа на тези гласни доказателства, обсъдени в съвкупност и с писмените източници, пряко доказан е фактът на реалното наличие на процесните хормон на растежа „GENOTROPIN” 12mg-24броя опаковки в държане и фактическата власт на жалбоподателя при преминаването на държавната граница, с което е реализирано и тяхното превозване през нея, но без знанието и разрешението на митническите органи.

Именно тези два негативни признака (без знание и без разрешение) в кумулативната си даденост, формират съставомерния обективен елемент от състава на митническото нарушение „митническа контрабанда”, очертан в разпоредбата на чл. 233, ал. 1 от ЗМ - основен състав, за което релевантен е фактът на укриването или непредставянето на вярна информация на Митниците за движението на стоките, преминаващи - влизащи/внос, респ. излизащи/износ от митническата територия на Република България.

Поради това, Съдебният състав приема, че така осъщественото деяние от жалбоподателя, по своите обективни признаци, покрива изцяло фактическия състав на нарушение по чл. 233, ал. 1 от ЗМ (т.нар. митническа контрабанда) и то в довършена изпълнителна форма, а от фактическа страна изразило се в превозване през държавната граница, при влизане в страната, на стоки, по вид конкретно – хормон на растежа „GENOTROPIN” 12mg-24броя опаковки , без знанието и разрешението на митническите органи.

За съставомерността на последното, достатъчно е обективно да е липсвало знание и разрешение на митническите органи, конкретните стоки да преминат на митническата територия на страната, съвпадаща и с държавната такава, но административно организирана, като проверка след реалното влизане в страната и преминаването на граничен контрол.

А с оглед изпълнителното деянието и неговото реализиране, в случаи на внос/влизване в страната, правно значим е обективният факт на фактическото пресичане на стоките там/на нея, деянието се счита за довършено. Направените правни изводи държавната граница и на митническата територия, с навлизането на която и наличието на се налагат предвид установеното правно задължение във връзка с преминаването на митнически контрол, като действащо е задължението за деклариране на стоки, както въвежданите/внос, така и изнасяни от лицата/износ, произтичащо пряко от материалната разпоредба на чл. 66, ал. 1 от ЗМ, както и от множество Регламенти, които са с директно действие след присъединяването на Република България към Европейския съюз (ЕС). Според разпоредбите на цитираните нормативни актове, всяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране за съответния режим, като са допустими при определени условия писмено или устно деклариране. Легална дефиниция на понятието „деклариране“ е дадена в чл. 4, § 17 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митническия кодекс на Общността, като това правно действие се свързва със задължителното прилагане на определен митнически режим за дадената стока: „Деклариране“ е действието, чрез което едно лице изразява по установени форми и начини, желанието си за прилагане на определен митнически режим за дадена стока.”.

В конкретния случай, съобразно видът и количеството на стоката, дължимото за нея и надлежно деклариране е било писменото. Именно в тази връзка при преминаване на митнически контрол, действащо е задължение за деклариране на въвежданите стоки, респ. изнасяни от лицата, установено с материалната разпоредба на чл. 66, ал. 1 от ЗМ – общото задължение и в частност това за писмено деклариране, произтичащо от чл. 68, вр.чл. 62 от цитирания Регламент (ЕИО) № 2913/92 - приложим за конкретното нарушение. Доколкото не е направено деклариране в дължимата и изискуема форма - с писмена митническа декларация (унифициран формуляр ЕАД), то налице е липса на деклариране. Бездействието от страна на жалбоподателя по отношение на задължението за деклариране, което той не е изпълнил и то по надлежния ред и форма, изключва знанието на компетентните митнически органи, субсумира и липсата на дадено разрешение от тях за преминаването на стоките на територията на страната.

След като това е така, безспорно с деянието си жалбоподателят е консумирал от обективна страна административнонаказателния състав на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, осъществявайки контрабанда на стоки с търговски характер и количество.

За пълнота на съдебният акт, не се установи жалбоподателя устно преди започване на проверката, същият е декларирал процесната стока, тъй като не се ангажираха доказателства от негова страна в тази насока.

В Регламент (ЕИО) № 918/83 на Съвета от 28 март 1983 година относно установяване на режима на Общността за митнически освобождавания се определят случаите, в които поради особени обстоятелства се прилага освобождаване от вносни сборове при допускане за свободно обръщение или от износни сборове при износ на стоки извън митническата територия на Общността. Стоките, освобождавани от вносни сборове са посочени в 29 отделни дяла, между тях са: имущество, внасяно във връзка с встъпване в брак; лично имущество, придобито по наследство; домакинско имущество за обзавеждане на жилище, което не е основно; принадлежности, учебни пособия и друго домакинско оборудване на ученици и студенти; пратки с незначителна стойност; пратки, изпращани от едно частно лице до друго; дълготрайни активи и друго оборудване, внасяно във връзка с преместване на предприятие от трета страна в Общността; продукти, получени от дейността на селскостопански производители от Общността в имоти, разположени в трети страни; семена, торове и продукти за обработка на почвата и растенията, внасяни от селскостопански производители от трета страна за използване в

имоти в зони, граничещи с тази страна; стоки, съдържащи се в личния багаж на пътници (дял 11); предмети с образователен, научен и културен характер, научни инструменти и апарати; и др.

Обектите – предмет на нарушението не могат да бъдат отнесени към стоките в дял 11, отнасящ се до стоките, съдържащи се в личния багаж на пътниците. Чл. 47 от посочения Регламент (ЕИО) № 918/83 сочи, че за освобождаване по този дял се разрешава на всеки пътник, когато обща стойност на стоките е до 45 евро. В идентичен смисъл е и националното законодателство - чл. 58, ал. 4 от ЗДДС сочи, че вносът на стоки, внасяни в личния багаж на пътници, който няма търговски характер, е освободен от данък на базата на парични прагове съответно за сухопътни, морски и въздушни пътници, които се определят с Правилника за прилагане на закона и съгласно чл. 51а, ал. 2 от посочения Правилник паричните прагове по чл. 58, ал. 4 от ЗДДС за стоки, различни от стоките, за които се прилагат количествени прагове, до общата собствена стойност на стоките, за сухопътни пътници възлиза до 300 евро или равностойността им в левове.

По смисъла на чл. 1, § 6 от Регламент (ЕО) № 2454/93 на Съвета от 2 юли 1993 година относно определяне на разпоредби за прилагането на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, „нетърговски стоки” са: стоки, които в отделни случаи се оформят за даден митнически режим и чийто характер и количество показват, че са предназначени за частна, лична или семейна употреба на получателите или лицата, които ги носят или които явно са предназначени за подарък. Процесните стоки не могат да бъдат определени като такива.

Чл. 203 и сл. от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, посочва кои стоки са освободени от мита, като отново стоките - предмет на нарушението не подадат под тези норми.

В конкретния случай, съобразно видът на стоките те не подлежат на освобождаване от митни сборове, и подлежат на деклариране.

От характера на вещите и техния брой, настоящият Съдебен състав прави извод, че предметите, открити при проверката на превозното средство, управлявано от жалбоподателя са предназначени за търговски цели и затова следва да бъдат декларирани от жалбоподателя пред митническата администрация при пристигането на МП. Именно с оглед определения от закона субект, който трябва да понесе тежестта по извършване на формалностите по уведомяване на митническите органи относно преминаващите държавната граница стоки, е без каквото и да било значение, разбира се извън правилата за митническо обслужване, дали това лице е било приканено от митническите служители да декларира намиращите се във фактическата му власт и пренасяни стоки. Категоричен и закономерно обоснован от събраните по делото доказателства е и правният извод за неговото авторство - в лицето на жалбоподателя. Последният е лицето, подписало Разписката за задържането на същите и предвид факта, че стоките са открити в управлявания от него автомобил, липсва каквото и да е основание да се изключи държането им от негова страна към момента на пресичането на границата и влизането му в Република България.

Изпълнителното деяние на пренасяне/респ. превозва, като една от съставомерните форми на нарушението митническа контрабанда, се свързва с фактическото въвеждане на стоките - в случая хормон на растежа „GENOTROPIN” 12mg-24броя опаковки , на митническата територия на страната от влизащото в нея лице, което ги държи, а по този начин и ги пренася, респ. превозва като последното не изисква непременно непрекъснато чисто физическо притежание/държане в своя фактическа власт. Последното е установено по делото, наред и с другия изискуем признак - укриването на информация за тези стоки от митническите органи, субсумиращо липсата на знание и дадено разрешение от последните за тяхното внасяне - въвеждане в страната, както вече се посочи. Предвид изложеното

жалбоподателят следва да понесе предвидената в закона административнонаказателна отговорност за това нарушение.

В обобщение на изложеното до тук, решаващият Съдебен състав намира за правилна и съответна на доказаните факти по делото, квалификацията на процесното нарушение, във формата на изпълнителното деяние - превоза. До същия правен извод е достигнал и АНО, издавайки НП, и той е правилен и следва да бъде споделен

Извършеното конкретно деяние, преценено според обективните си признаци, не може да се квалифицира като престъпно, доколкото не покрива елементите на престъпление по чл. 242 от НК съобразно равностойността на своя предмет – хормон на растежа „GENOTROPIN” 12mg-24броя опаковки .

Налице е и субективният елемент от състава на нарушението – извършено е виновно, при пряк умисъл, категорично правното съждение за което се налага от факта на недеклариране на стоките. Т.е. жалбоподателят е разбирал свойството и значението на извършваното и е могъл да ръководи постъпките си. От тук разкрива се и пряко целеният резултат - настъпването на общественоопасните последици - укриването на информация на митническите органи, при наличие и на представа за обвързващото задължение за деклариране на носените /превозваните стоки, въпреки това напълно съзнателно и със знанието за общественоопасния характер на дейността си, жалбоподателят е бездействал при митническия контрол. Интелектуалният и волевият елемент на умисъла, пряко се извеждат от обективните му действия и поведение в хода митническата проверка. Същият е следвало да знае, както и е знаел действащия митнически режим, респ. и задължението за писмено или устно деклариране му е било известно, с оглед публичното им оповестяване - обявени публично, на указателни табели и на няколко езика, включително български, с местоположение, изключващо пропускането, респ. невъзприемането им от преминаващите пътници, според създадената инфраструктура на МП „Капитан Андреево”. Поради изложеното, липсва каквото и да е правно основание за друг различен правен извод, освен този, че напълно правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

По убеждение на настоящия съдебен състав процесното административно нарушение, за което жалбоподателят е наказан с обжалваното НП, не може да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и не разкрива характеристиките на такъв. Дори и само предвид голямото количество контрабандирани стоки, както и видът им, деянието не разкрива значително по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този род нарушения, още по-малко пък изобщо – липса на такава. Отделно от това, в случая се касае за формално нарушение - на просто извършване, без значение е настъпването на вреди от същото, отделно като релевантен аргумент Съдът съобрази и характерът на обществените отношения, засегнати от конкретната простъпка – административнонаказателна, с оглед действащия режим на митническия контрол – в сферата на отношенията, ползващи се със засилена защита, който и пряко е свързан с охраняването публичните, фискални интереси на Държавата и ЕС. В този смисъл не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, вр.чл. 93, т. 9 от ДР на НК по силата на препращането от чл. 84 от ЗАНН, за отпадане на наказуемостта, като незаконосъобразно санкционираща маловажен случай на нарушение, от тук и предпоставка за незаконосъобразност на НП. Иначе казано, преценката на АНО, обективизирана с издаването на санкционен акт, с който е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, Съдът споделя за правилна. Поради изложеното, не може да се обоснове маловажност на случая, следователно и във връзка с приложението на чл. 28 ЗАНН не са налице предпоставки за незаконосъобразност на НП и неговата отмяна, като неправилно санкциониращо маловажен случай на административно нарушение.

Съгласно чл. 233, ал. 1 от ЗМ за митническа контрабанда на стоки на виновните лица

се налага „Глоба” в размер от 100 % до 200 % от митническата стойност на недекларираните стоки; а съгласно съответно чл. 233, ал. 6 от същия закон недекларираните стоки - предмет на митническа контрабанда се отнемат в полза на Държавата, независимо чия собственост са.

Административното наказание е правилно и законосъобразно определено в минималния размер от 100 % от стойността на недекларираните стоки. Така проведената индивидуализация, според Съда е правилна и законосъобразна, тъй като е съобразена с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и указаните в нея критерии при отмерване на наказанието – за преценка на всички релевантни за отговорността обстоятелства – смекчаващи и отегчаващи такива. Като очевидно отчетено е конкретното количество на контрабандно пренесените стоки – не дотам значително, което обстоятелство безспорно е може да се приеме за отегчаващо и предопределя по-висока тежест на деянието. Като смекчаващи вината обстоятелства, се установиха факта, че не е направил опит да осуети или възпрепятства проверката и липсата на данни в кориците на делото за други нарушения. Не се констатира обществената опасност на деянието и на дееца да са завишени. Предвид така установените релевантни за отговорността обстоятелства, преценени в съвкупност и съобразно относителната им тежест, очертаващи с превес са смекчаващите такива, поради което обосновано, при спазване критериите на чл. 27 от ЗАНН, законосъобразно, както и справедливо - съответно по тежестта си на извършеното, е било индивидуализирано наказанието в минимален размер, в който именно е и наложената Глоба – формирана от 100% от стойността на стоката. В този смисъл извършената от АНО преценка относно режима на индивидуализация е правилен относно процентното отношение на наложеното административно наказание.

Но с оглед кредитирането на заключението на вещото лице в частта му по т.3 относно митническата стойност от процесните стоки, която според вещото лице е в размер на 3065,04лева, поради липса на доказателства за договорната стойност (първичен метод) – по изложените по горе в мотивите на съда доводи, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, стойността е определена по вторичния метод от вещото лице в тази му част/3/, посочен в чл. 74, § 3, а именно: митническата стойност се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, член VII от Общото споразумение за митата и търговията и глава III на дял II от посочения Регламент, то размерът на административното наказание следва да бъде определен в размер на е 3065.04 лв., а не 5751.60 лв., доколкото не се ангажираха доказателства от страна на жалбоподателя за реално заплатената от него стойност за процесните лекарства /по изложените по горе доводи/, следва да се кредитира единично определената от вещото лице мв заключението му в т.3 цена/по изложените по горе в мотивите на съда доводи/, а именно 1брой за 127,71лева или за 24броя x127,71лева или общо 3065,04лева.

Така редуцираното и определено наказание „Глоба” в размер на 3065.04 лв., Съдът намира за правилно с оглед постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани.

НП е законосъобразно и правилно в частта на постановеното отнемане в полза на Държавата на стоките - предмет на нарушението – пункт II. Подобно разпореждане е напълно законосъобразно, приложено на съответното правно основание - чл. 233, ал. 6 от ЗМ. Правната разпоредба е императивна и обвързва във всички случаи указаното

разпореждане с тези стоки, както правилно е подходил и АНО, позовавайки се на същата норма, като друго различно разрешение не следва и предвид доказаното извършване на конкретното митническо нарушение, обвързано с приложението ѝ.

Относно разноските по делото

Съгласно разпоредбата на чл. 63Д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на АНО в размер 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение, а от страна на жалбоподателя в общ размер на 1620 лева, от които 1500 лева – адв. възнаграждение, 100 лева – възнаграждение за вещо лице и 20 лева – за извършен превод.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 63Д, ал. 1 ЗАНН във връзка с чл. 144 АПК във връзка с чл. 78, ал. 3 ГПК и чл. 63Д, ал. 4-5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП във връзка с чл. 27е НЗПП в полза на АНО следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение /с оглед сложността на делото, съдът намира, че същото следва да е в размер на 80 лева /и съразмерно на отхвърлената част на жалбата, което се определя в размер от **42,63 лева**.

На основание чл. 63Д, ал. 1 ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 1 и чл. 144 АПК във връзка с чл. 78, ал. 1 ГПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски съразмерно на уважената част на неговата жалба.

Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения ако административното наказание е под формата на имуществена санкция, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на глобата, а именно – по т. 3 / при интерес от 5000 до 10 000 лв. - 580 лв. + 5 % за горницата над 5000 лв./ . В случая пред РС е уговорено и платено адвокатско възнаграждение в размер на 1 500 лева, което е в размер, по-висок от установения от законодателя с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. - /617,58 лева/, поради което и направеното от ответника в производството пред РС възражение за прекомерност следва да бъде уважено /чл. 63Д, ал. 2 ЗАНН/. Определя се размер на възнаграждение 617, 58 лева, което следва да бъде намалено до **288,47 лева**, доколкото жалбата, по която е образувано съдебното производство, се приема за основателна в едната си част чрез настоящия съдебен акт.

Що се отнася до направените разноски от страна на жалбоподателя за вещо лице в размер на 100 лева и извършен превод в размер на 20 лева и с оглед изхода на делото, в тежест на АНО, следва да се възложат част от направените от жалбоподателя разноски, а именно в размер на **56,05 лева**

След извършване на коменсации, следва АНО да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноски по делото в общ размер на **301,89 лева**

Доколкото преди изменението на чл. 63Д от ЗАНН, исканията за разноски са се разглеждали по реда на ЗОДОВ и се е прилагал чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на НП, издадени от органите на Агенция „Митници“, е отговаряла Агенцията, а не поделението ѝ (доколкото само Агенцията е юридическо лице съгласно чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция „Митници“), Съдът намира, че следва посочената сума да се присъди именно в тежест на Агенция „Митници“.

Водим от изложеното и на основание чл. 63, ал. 7, т. 2 вр с ал. 2, т. 4 вр с ал. 1 от ЗАНН и на основание чл. 63, ал. 9 вр с ал. 2, т. 5 вр с ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

- - - - -

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ №BG2022/1000-1414/НП от 12.07.2022 година на Зам.Директор на Териториална дирекция Митница Бургас при Агенция „Митници”, **в частта** с което на **М. А. /М.А./** ,роден на *****г. в Турция **,живущ в Румъния** за нарушение на чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено на основание чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) административно наказание „ГЛОБА” в размер на **5751,60 лв.**,

като **НАМАЛЯ** размера на административното наказание „ГЛОБА” от 5751,60лв. на **3065.04 лв.**

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление /НП/ № BG2022/1000-1414/НП от 12.07.2022 година на Зам.Директор на Териториална дирекция Митница Бургас при Агенция „Митници”, **в частта** с което на **М. А. /М.А./** ,роден на *****г. в Турция **,живущ в Румъния** на основание чл.233,ал.6 вр с чл.233,ал.1 от ЗМ е постановено **„ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА”** –общо 24 броя инжекционен разтвор,представляващи лекарствени продукти /хормон на растежа/ „Genotropin ”- 12 mg.

ОСЪЖДА Агенция „Митници” с адрес: град София, ул.,„Георги Сава Раковски” № 47 **ДА ЗАПЛАТИ** на жалбоподателя **М. А. /М.А./** ,роден на *****г. в Турция **,живущ в Румъния** , сумата от **301,89 лв.**, представляваща част от направените разноси по **АНД № 470/2022 година** по описа на Районен съд – Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____